

Хари Салман

БЪЛГАРСКАТА МИСИЯ

ЗНАЧЕНИЕТО

НА

БЪЛГАРИТЕ

ЗА

ЕВРОПА

ХЕЛИОПОЛ

„Всеки народ има своето предназначение, а щом е верен на предназначението ще успее.“

Петър Дънов – Беинса Дуно

„Живеем в трудно време. Но принадлежността ни към българския народ не значи, че сме орисани от зла участ. България е една от най-древните държави в Европа и света, успяла да съхрани името си и културната идентичност през хилядолетията. Призвани сме да бъдем енергийни стожери, носители на една благородна и хуманна мисия.“

Откъс от книгата „Загадките на земята и древните българи“, от Владимир Цонев

БЪЛГАРСКАТА МИСИЯ

Второ издание с притурка на български език

© Културна Асоциация Беинса Дуно

© Хелиопол, 2006

© Хари Салман

Светла Балтова, редактор

ISBN 954-578-146-7

ISBN 978-954-578-146-9

ПОКАЯНИЕ И ОСЪЗНАВАНЕ НА БЕЗПЪТИЦАТА

ЗОВ ЗА ПОМОЩ

Докато хората не осъзнаят своето безпътие, своята погрешна посока в настоящия момент, докато не се помолят на Отеца си да смени всичко това, докато продължават да търпят и мислят, че само това е правилния път и друг път няма освен този на сегашното Царство на насилието, **докато продължават да кроят планове за поредната социална реконструкция под флага на лъжата и лицемерието**, докато продължават да си играят на **евтини игрички в стил „творци и богоподобни“**, нещата няма да се променят.

Има само един изход – хората да излъчат своя зов за помощ към Създателя си!

Само тогава, Той ще се намеси и ще им помогне с прекратяване на тяхните страдания. Само когато види покаянието им, осъзнаването им на безпътицата. Той ще се намеси и ще свали товара на безсмислието, натрупан във времето.

Осъзнали сме безпътицата си. Потънали сме в отчаяние и безнадеждие. Разбрали сме недалновидността на поредните козметични обществени промени, отказали сме се да коригираме обществото по наш образ и подобие, осъзнали сме дълбоко, че ако нещо се измени истински, то ще е Отгоре. Очакваме нещо да ни помогне от името на Великата Сила над нас. От името на нашия Създател. Очакваме! Но за това е необходим нашия зов за помощ и нашата молитва от сърце и душа за промяна в името на Новия път-Новата посока. Отецът ни да чуе нашите искрени молитви!

Отче наш, татко нац, приеми нашия зов за помощ! И да бъде Волята Ти!

В ИЗПЪЛНЕНИЕ Волята на Бога е Силата на човешката душа!

Амин!

БЪЛГАРСКАТА МИСИЯ
ПЪРВА ЛЕКЦИЯ ОТ СБОРНИК МАТЕРИАЛИ НА СИМПОЗИУМ
СЕДЕМ РИЛСКИ ЕЗЕРА 2003 Г.
ЗНАЧЕНИЕТО НА БЪЛГАРИТЕ ЗА ЕВРОПА

Тази книжка се издава, за да отговори на въпроса за мисията и предначертанието на българите.

Много често се задава въпросът: какво пък толкова да се говори за някаква си мисия след като работите в България не вървят?

Напротив, точно поради тази причина следва да се изясни из основи проблема за Мисията на българите и каква точно е тази мисия. Мисия съвсем не означава богоизбраност. Мисия, това означава, че българите наистина са били подготвени за да се изгълни онова, което сега предстои на планетата. Преход към една Нова култура, която се явява Шеста култура от поредицата седем култури на настоящата Пета „коренна раса“, с родоначалник Ной. На българите и славянството принадлежи задачата да създадат една нова култура на сърцето, която трябва да послужи като преход от Пета „коренна раса“ към новата Шеста „коренна раса“, която ще обедини всички събудени души от всички раси до този момент.

Настоящата лекция на Хари Салман е изнесена на 23 август 2003 година на хижа „Седем Рилски езера“, по време на Международния симпозиум „Седем Рилски езера“.

Всяка година през месец август на хижа „Рилски езера“, /Новата хижа/ се организира Международен симпозиум на българските духовни учения и школи в хармония със световните.

Симпозиумът е ориентиран към прокарване на ценностни модели, идейни проекти и учения, свързани с прехода към Новата конструкция на човечество, позната като Култура на сърцето или още по-общо Шеста раса. От Сърдечната култура, заради която Беинса Дуно пребивава тук в България, цели 50 години неуморен труд – Култура на сърцето към Глобалната Шеста раса на човечеството, позната като раса на Новия човек, уникален във Вселената със сърдечната си излъчвателна способност.

Симпозиумът е ориентиран към изначалната българска култура, изначално християнство, изначална българщина, изначален български дух, много различен по съдържание от популярната в научните кръгове българистика.

Да се насочи вниманието към изначалните корени на българския етнос, към духовните учения, които са се приземявали неслучайно върху тази уникална територия на Балканите – България. Имат ли българите своя духовна мисия?

ВСТЪПЛЕНИЕ ОТ ОРГАНИЗАТОРИТЕ

Приятели, човек е щастлив в няколко случая.

Не когато има много материални блага и охолство, не когато живее в просперитет и излишества, не когато му е пълен джобът с пари, а сърцето му – самотно.

Човек е щастлив, приятели, когато изпълнява своето предназначение. Всеки човек има свое предназначение, всеки човек има своя задача в този свят, заради която се е родил. Но той трябва да разбере коя е тази задача и разбирайки полето, в което той е силен, да се опита да осъществи тази задача, това безспорно му дава силата, когато се занимава с онова, за което е предопределен.

Когато човек изпълнява своята мисия, той е носен на криле, той е щастлив, той лети!

Когато обаче човек не познава своето предназначение, той се стреми да го узнае. Как? Някои се опитват погрешно да намерят първо себе си и с редица въпроси като „Кой съм аз?“, да проникнат и след това в задачите, които им предстоят, тоест в своята мисия. Напротив, човек истински разбира кой е той точно когато се намира в правилния път **да осъществява своето предназначение**, а не по-рано. Не може човек да разбере, ей така, без нищо да прави, своята същност. Ето защо, първа задача на всеки, а и също на всяка една група от хора, нация, това е да разберат **какво е тяхното предназначение, какво е възложеното им на тях всички като нация от Бога.**

Когато човек не знае своята мисия, своята задача, той се лута и той е нещастен, защото не знае докога ще стои в това неопределено състояние на уж търсене на себе си, и докога ще бъде неопределен. В хода на това му се пускат хиляди въдици, за да го отклонят и най-вече видоизменят като предназначение, да го препрограмират с множеството социални, за съжаление неверни установки, които обществото в момента е изградило поради **неизбежното си състояние на безпътица, в което е попаднало.**

Безпътицата на сегашното общество е свързана с неумението на хората да разберат своята задача в живота, те се лутат и търсят, в повечето случаи в невярна посока.

Духовните учители, давайки дадено учение, помагат за това да се разбере всеки в каква посока да пътува и къде са силните му страни, в които той трябва да работи за Бога. Духовен учител е

този, който вниквайки в предначертанието на своите последователи, им с-помага те да го осъзнаят и без да ги препрограмира, като ги кара да следват неговата персона, той им помага да стъпят сами върху пътя и един ден да станат независими.

Духовните наставници в повечето случаи дърпат хората към своята духовна платформа и за съжаление унифицират множеството хора, които ги следват. В стремежа хората край тях да се себеопознаят, да разберат „кой съм аз“, всъщност учениците им и последователите им се превръщат в безпомощни същества, **прилепени** до своя Гуру, учител, и така те не изпълняват програмата, която Отецът им е възложил.

Ето защо узнаването на предначертанието, узнаването на генералната програма, заложена у човека и нейното изпълнение впоследствие, това е най-важната задача на човека.

Въпросът „Коя е моята цел?“, накъде пътувам, коя е моята мисия в живота, къде съм най-силен, като върша нещо, къде ми се удават най-много нещата, ето това са първостепенните задачи пред съвременния човек.

Пробуждането на човека започва с осъзнаването на проблемите около всеки, както и на задачите, които му предстоят.

Предначертанието, тоест вложената от Отеца програма във всеки – коя е тя!

Всеки човек има своята роля в театъра на живота. И когато той я изпълнява вярно, той има успех, той се зарежда с енергия, той печели в живота. Нещо повече, той еволюира.

Но, ето вижте около вас, колко нещастни хора, колко незнаещи въобще затова понятие, – предначертание или наричано също мисия. И вижте също така, колко е тъжна ситуацията около вас! **Човечеството не разбира сякаш, че върви към пропастта!**

Даже повечето човешки същества мислят, че са пратени тука на земята, за да се позабавляват или пък цялото това съществуване е една случайност, нелеп експеримент в Космоса.

Човек е щастлив, когато в своя живот се грижи за някого, когато работи за някоя градивна кауза, когато помага на другите, когато се чувства като допринасящ за цялото, за целия колективен организъм, тоест когато избере някоя велика кауза и се постави в служба на нея.

Във всичките тези случаи човек е щастлив и душата му е удовлетворена.

Някои хора по този начин следват Учителя си и в това няма нищо лошо, тъй като той самият изпълнява своята мисия, а те самите му помагат за това и съдействат по непряк начин за великото

дело. Но това съвсем не означава, че те са узнали и че те изпълняват заложеното първоначално у тях предназначение.

Духовните учители привличат хора около себе си за да им покажат как да живеят правилно, за да им спомогнат да еволюират правилно в бъдеще с помощта на учението, което спускат със себе си.

Но те не препрограмират върху изначалната програма, заложена от Отеца. Напротив, те се съобразяват със заложеното. Първоначалната програма трябва да се спазва. Предначертанието се дава, за да се изпълнява в настоящия живот.

/Там където се извършва препрограмиране, там има изява на силен енерго-информационен паразит./

Две отклонения се наблюдават: хората започват да следват ново предназначение, като смятат, че това, което следват, е толкова велико, че надхвърля онова, което е заложено у тях по начало.

И второ, въобще не съумяват да разберат онова, което е заложено, и поради това цял живот вършат неща, които ги отдалечават от главната цел.

Затъването в удоволствие, трупането на материални блага, свръхосигуряването, жаждата за власт и слава, гонитбата на ефемерни цели, всичко това е резултат на неузнаване на основното предназначение. Неспособност да разбереш посоката, в която да си истински щастлив.

Ни един човек, който е постигнал подобни цели като пари, слава, власт и прочие, не е бил щастлив, ако в същото време изначалното му предписано предназначение е стояло отстрани пасивно, без да се изпълнява.

Купища установки, и целеполагащи програми в съвременния човек. Но кои от тях му дават възможност той да разбере, коя е истинската му задача и посока в живота?

Няколко са основните изводи в резултат на наблюдението върху сегашната действителност:

1. Не се различава Предначертанието, което е от Бога, от нахлупената от някой псевдонаставник или енергоинформационен паразит локална или егоистична програма.

Когато програмата е от Бога, имаме Предначертание или предопределение, това е свързано с използване на понятието съдбовност.

Когато имаме препрограмиране от страна на лъженаставниците, тогава се получава национализъм или егоизъм.

2. Поради неспособност всеки да разбере предназначението

си, и поради това, че истинските наставници липсват, се появяват лъженаставници, които препрограмират хората и последните още повече затъват в следване на неверни установки.

3. Поради изключително многото лъжеекстрасенси се получава дезориентиране на болшинството от хората, те не само, че не следват заложеното от Бога, ами и вървят в коренно противоположна посока.

4. Последното превръща хората вместо еволюиращи индивидуалности, в дегенерати.

И така, скъпи приятели, човек е щастлив, когато узнае и следва своето предназначение, когато работи за другите, когато се чувства като част от цялото и е намерил в това цяло своето място.

Трагедията на нещастните хора, е че са се предали в ръцете на непризованите лъжеучители, че са се предоставили чрез договор за обслужване в ръцете на енергоинформационни паразити и това блокира възможността за излизане в правилната посока на движение, посока, в която е очевидно заложеното предназначение.

Докато хората не се отвържат от тези лъженаставници и лъжеводачи, от тези енергоинформационни паразитни същности, те никога не могат да бъдат щастливи и колкото и да им се приказва, че трябвало в резултат на хиляди практики и медитации да намерят себе си, те ще си остават винаги неудоволетворени и вечно духовно търсещи поредното духовно приключение и опитване.

Духовно търсещият търси само едно в началото – своето предназначение. Веднъж открил го, той вече знае главното и оттам и следващите разкрития. Но когато духовно търсещия се постави под зависимост на поредния гуру, тогава неговото предназначение даже и да изгрее, то е под зависимост и програма на гуруто. Истинските наставници и майстори в дадени изкуства не преподават собствения си стил, те просто преподават начина за придобиване на собствен стил.

Медитацията от тази позиция не може да се преподава, тя просто се открива. Окултните умения като откриване на чакри, енергийни канали, работа с кундалини, всичко това идва от само себе си, но първо е **предначертанието като узнаване**. Ако предначертанието не е свързано с тези умения, тогава какъв смисъл има от изучаването им. Нима това ще направи човека щастлив! Смисълът на човека не е в това да стане медитиращ човек, а по-скоро еволюиращ човек. Медитацията е само условие за еволюиране. Нищо повече! Медитативните техники в ръцете на човек,

знаещ посоката си, наистина вършат работа, но в ръцете на неузнавал предначертанието и целта в живота си човек, го правят още по-зависим и даже манипулируем от действията и стила на лъжеводача.

Препрограмирането, това е несъобразяване с генералната програма на Отеца, опит да се измени Неговия замисъл. Препрограмирането, това е метод, който е бил приложен изначално от Сатанал, когато последният решава, че може да спечели в своя замисъл, касаещ творението на Отеца – човека. Да превърне човека в свой образ и подобие. Синтетичното човечество е също опит за препрограмиране над опита на Създателя.

И така, как да разберем своето предначертание?!

Предлагаме на вашето внимание темата „Значението на българите за Европа.“

Въпросът е дали българите знаят за своята мисия, която всъщност трябва да изпълнят. Това е тяхното предначертание. И за да могат те да разберат това свое предначертание, ние се опитваме да насочим тяхното внимание към техните корени. Трябва ли на българите от чужбина да им го кажат това нещо, за да могат да чуят или те могат сами да го узнаят.

Че не са случаен народ, че имат да изпълняват нещо за в бъдеще.

Въпросът е, че извън България работят много учени и за господин Салман мога да кажа това нещо, преди шест години аз го срещнах случайно, случайно ли е или не, тука идвахме на Рилските езера, говорейки за богомилството, това беше първата среща, минаха години, и сега аз виждам, че той е направил вече една книга: „Изцелението на Европа“ току що издадена на български през 2001 г. Тя говори достатъчно ясно за това което имаме да правим в България – „Лекуването на Европа“.

Значи следователно в чужбина, по специално в Европа са разбрали, че проблемите на света, в частност на Европа са големи, че тя трябва да бъде излекувана и всъщност са нужни хора, които правят **моста между Европа и България**. А не просто хора, послушни чиновници, които сляпо следват европейските програми, говорят като кречетала за влизане в Европа и НАТО, а самите те напомнят кукли на конци, безмисловни зомби или пък високоплатени слуги на чужди господари.

Това е най-интересното нещо, защото българите когато разберат своето място и участие в духовното изцеление на Европа, тогава

това ще спомогне за премахването на границите, както и за премахването на генералния проблем, за който Учителя Беинса Дуно /Петър Дънов/ говори – „Безлюбието“, в което е затънала нашата **цивилизация на глобален егоизъм.**

В този смисъл тази книга за изцелението на Европа може би ще представлява за в бъдеще един огромен интерес – най-големия проблем на нашето време – как да се излекува Европа и как Учението на Беинса Дуно, с неговата петдесетгодишна самоотвержена дейтелност тук в България, да се разпространи из Европа като Учение на Любовта и ПРИЛОЖЕНИЕ на Христовият изначален импулс

Как да направим това Учение, завещано на българския народ, да стане достояние на народите в Европа!

Така че ние сме изключително важни с изпълнението на нашата мисия за бъдещето на Европа.

Стефан Калайджиев

ЗНАЧЕНИЕТО НА БЪЛГАРИТЕ ЗА ЕВРОПА

Лекция на Хари Салман, изнесена на 23. 08. 2003г.

ПЪРВА ЛЕКЦИЯ

Задачата на моята лекция не е лесна – да говоря за духовната история на България. Познавам тази страна от шест години – обиколих много места, изучавах българската история и научих много от моите български приятели за мисията на тяхната страна. Дълбокото ми вътрешно убеждение е, че България може да играе важна роля в създаването на нова обединена Европа. Източна и Западна Европа трябва да бъдат свързани, но по много по-различен начин отколкото това става сега. Икономическите промени не са достатъчни да обединят Европа, те дори могат да разрушат културните и социални основи на обществото. През последните петдесет години западноевропейците страдат от един процес на трансформация, наречен американизация, а в последните десет години подобно нещо се наблюдава и в страните от Източна Европа.

Изследвал съм процеса на американизация в различните части на света. Той има опустошителен ефект върху богатството и своеобразието на местната култура и върху традиционните социални ценности. На духовно ниво процесът на американизация поставя под заплаха задачата или мисията на съответната нация. Всяка нация има своя вдъхновяващ гений, наречен дух на нацията – това е един Архангел, водещ нацията към изпълнението на нейната мисия. Американизацията на една страна води до прекъсване на връзката между нацията и нейния национален дух. При това положение духът на Америка налага „американския начин на живот“ върху тази нация, по-специално върху нейния обществен елит.

Основната цел на американизацията е да се създаде един голям пазар в света, в който един малък елит ще бъде много богат, а останалите ще бъдат роби. Нуждите на хората ще бъдат манипулирани, мислите на хората ще бъдат под влияние на масмедииите и ще настъпи пълно унифициране на индивидите. Това е опасно и за самите американци, чиято духовност също страда в този процес. **Много е важно да се прави разлика между могъщата Америка на глобализацията и другата, духовната Америка** – страната на поети като Емерсон, на прекрасни музиканти и надарени духовни

личности. Но лицето, което познаваме след Втората световна война, е точно икономическото лице на Америка.

В процеса на американизация за нас в Холандия също е трудно да останем свързани с духовните си традиции и със своя национален дух. Например, голяма част от нашите песни вече не се пеят, вместо тях се слушат американски. Повечето от филмите, които гледаме в Холандия, се правят в Холивуд. Като културо-философ, аз трябва да попитам: Къде е холандската култура? След Втората световна война много традиции се загубиха напълно. Моите студенти вече не знаят много за историята на нашата страна, както и за нейната мисия. Точно от гледна точка на загубата на духовните традиции искам да разгледаме положението в България, където този процес върви дори по-ускорено.

В тази страна има прекрасни традиции, прекрасна музика и прекрасни танци, които не бива да бъдат унищожени, и над всичко това – една много специфична духовна традиция. **Най-добрият начин да възпитаваме младите е да ги свържете с духовната история и с културата на вашата страна.** Това е основната защита срещу американизацията.

Има нещо много особено по отношение на духовната мисия на България в Европа. **То е, че от България са идвали духовни импулси, но Европа е забравила източника на тези импулси. Вие имате тракийската култура, имате Орфей, които са били от особено значение за гръцката култура, обаче в Европа говорим само за гръцката култура, но не и за тракийската. В Западна Европа познаваме катарите, а първоизточникът на катарите са почти неизвестните богомили в България. Така че, много важни неща са се случвали в България, каквото е и делото на Петър Дънов, но малко хора в Европа знаят за тях.** Важно е, разбира се, че самите българи знаят за тези неща. Важно е, че младото поколение засилва връзката си с българската духовна традиция.

Както казах, всяка нация има своя национален дух. Това е един Архангел, който изпълнява своята задача в течение на няколко столетия. Той вдъхновява хората, които говорят съответния език, които принадлежат на тази нация. Това, което този Архангел изисква от нацията, трябва да бъде подготвено понякога в течение на столетия, понякога на хилядолетия. Това е валидно за всички нации. Можем да проучим историята на всяка нация и да видим как тя е подготвяна за своята духовна задача.

Искам да разгледам историята на България от гледна точка на

връзката с националния и дух. Но при този род дейност има една опасност. За нея предупреждава руският философ Соловьев (1853-1900). Той е оставил едно есе, наречено „Руската идея“, за мисията на Русия. Соловьев заявява, че **мисията на една нация не е това, което „тя самата мисли за себе си във времето, но онова, което Бог е промислил за нея във вечността“**. Посредник между предначертаното от Бога и самата нация е Архангелът й. Много добра формулировка на руската идея е била дадена от Достоевски. Той е бил, обаче, до известна степен руски националист, докато при Соловьев този национализъм е трансформиран.

При всяка нация можем да наблюдаваме тенденции към национализъм, но същевременно и истинско национално съзнание, което е нещо различно от национализма. Национализмът е политическа сила, стремеж на една нация да доминира над друга. Националното съзнание е осъзнаването на нацията за своята задача и за начина да се подготви за изпълнението на своята мисия.

Когато анализирам българската мисия, искам да започна с Петър Дънов. През 1944 година той казва, че духовните сили, които движат човешката еволюция, са започнали да подготвят България преди 5400 години за сегашната и мисия. Това означава 35 века преди Христа. През тези хилядолетия българите, които, според Петър Дънов, са съществували в предисторическите времена под различни имена, са работили за своята духовна мисия. В най-общ смисъл тази мисия се състои в подготвянето на следващата славянска култура. А това е шестата култура в поредицата от седем култури. Сега сме в петата. Нашата съвременна култура започва от края на Средновековието (1413г.). 2160 години по-късно (3573г.) започва шестата култура, културата на братството и любовта, намираща се под знака на Водолея. Първите белези на тази култура вече са видими.

Семената на тази бъдеща славянска култура са били посетени преди 5400 години и задачата да я подготвят е била дадена на българите. Тази подготовка ще продължи още 1600 години, до 3573 година, така, че цялостната подготовка ще бъде 7000 години.

Тридесет и пет века преди Христа не е имало българи, но Петър Дънов е говорил за хората, населяващи по онова време днешна България. Може би дори не е имало и траки в България. По това време на Балканския полуостров е имало земеделска култура, дошла от Анадола. Прототраките вероятно са се появили около 3000г. преди Христа. С ранните траки е започнала новата култура, която била дълбоко повлияна от културите на Крит, Средния изток и Египет.

Балканският полуостров е бил икономически свързан с тях, защото тук е имало мини за добив на злато и мед – метали, които са били изнасяни в Египет, Сирия и Месопотамия.

Думите на Петър Дънов за началото на българската мисия ни насочват към Средна Азия, защото преди 5500 години е било времето на втората от седемте култури. Това е била културата на древния Иран. Северен Иран, Средна Азия и Афганистан са били средищата на втората културна епоха, развила се в петото и четвъртото хилядолетие преди Христа. Така че Петър Дънов е говорел за онзи отдалечен период, когато са били положени семената на шестата културна епоха. Мисля, че около 3600 години преди Христа група посветени от древната Иранска култура са били изпратени в днешните български земи за да подготвят бъдещата мисия на по-късните българи.

Връзката между двете култури виждам в правилото, че Втората култура намира отражение в Шестата култура, така както Първата култура ще бъде отразена в Седмата култура. А Третата, египетската, се отразява в днешната, сегашна Пета култура. При това отразяване наблюдаваме известно повторение но също така и трансформация на техните съществени белези – преминаване на по-висока степен.

Шестата славянска култура ще бъде трансформация на древноиранската култура. Посредникът между втората и шестата култура са българите. Това е един исторически процес, заемащ повече от 5500 години, който трябва да изучим, ако искаме да разберем историята на България. Съществува наистина тази историческа връзка между Централна Азия и Балканите. Не само защото знаем за миграцията на народите през степите от Централна Азия към Балканите, но също така и защото религиозните вярвания на Централна Азия и на Балканския полуостров са много сходни. Например посещането на слънцето рано сутрин е характерно и за древноиранската култура и за траките, виждаме го сега и в Бялото братство. Така че има един културен път, който свързва Централна Азия и България.

Когато изучаваме този велик исторически процес, трябва първо да се спрем на траките. Името „траки“ всъщност е било име на едно племе, което е живяло недалече от днешен Истанбул. Имало е дузина други племена, наричани също така „траки“ от гърците. Петър Дънов предлага друго име за тези, така наречени тракийски племена, нарича ги „благари“. Те са били много надарени хора, със силна духовност и религиозност. Те са положили основата на

по-късната българска култура. Тези траки (благари) са били част от индоевропейците, които са дошли от север.

Преди тези индо-европейски скотовъдци да дойдат на Балканите, тук са са живеели земеделци, които са донесли със себе си традициите на близкия изток. Между тези традиции са били танците, особено танците в кръг. Те принадлежат към историческото наследство на земеделските култури. Разбира се хората винаги са танцували, но в различните исторически периоди са се развивали различни танци. Типични за земеделските общности са танците в кръг. Фактически тези общности са първите в които хората са започнали да живеят заедно в селища. Живеещите преди тях ловци не са имали постоянни жилища, обитавали са пещерите и са се придвижвали от едно място на друго. Те са имали друг вид танци, каквито са ловните танци.

Танците на земеделските общности са представяли природния цикъл, кръговрата на сезоните. В същото време танците им са давали усещане за общност, за хора които живеят заедно. Кръгът на танца е символизиращ единството на селището. Танците в кръг са били чудесен израз на чувството за природата на ранните земеделци и на усета им за общност. Всъщност те са в основата на всички народни танци, дошли до наше време.

В земеделските общества е започнал да се развива вътрешният живот на човека. От около 3000 години преди Христа е започнала да се ражда индивидуалната човешка душа. Дотогава е било наличие повече усещането за груповата душа. Тоест, имало една обща душевност, която цялата общност споделяла. Но преди 5000 год. започнала да се ражда индивидуалната човешка душа. Това е моята лична душа, с която аз изживявам личните си мисли, чувства и импулсите на волята. Целта на развитието на индивидуалната душа е човек да стане господар на себе си. Тогава духът ще може да дойде и да работи в душата, а чрез своя индивидуален дух човек е свързан с духа на нацията. Това е дълъг процес на развитие за който са били необходими хиляди години. Европа е континентът в който се концентрира този процес на развитието на индивидуалната душа, започнал в културите на Месопотамия и Египет. Хората са започнали да чувствуват индивидуални емоции, надежди, страхове, мечти. Този процес е намерил място и на Балканския полуостров.

Орфей е направил стъпка напред в този процес сред траките. Новото било, че хората започнали да развиват разбиране – не само да чувстват, а да разбират чувствата си и това което ги вълнува. Тази нова стъпка била напълно осъществена в гръцката култура,

във философията и драмата – първото осъзнаване на човека за самия себе си чрез своя индивидуален ум, чрез индивидуалните си мисли.

Каква е ролята на Орфей в развитието на душата? Орфей е създал нов вид музикален израз и според мен нов вид свещен танц, чрез които хората преживявали състояние на вътрешна хармония, позволяваща на мислите стъпка по стъпка да се родят в човешкия ум. Хармонията на музиката извиквала вътрешната хармония у човека, в която той можел да осъзнава мислите си. От антропософското учение на Рудолф Щайнер знам, че когато човекът слушал музиката на Орфей, тя създавала у него вътрешна логика. Така се хармонизирали емоциите му. Полето на неговите преживявания се прояснявало. След емоционалните бури в душата изгрявало слънцето на мислещия ум.

Това е била задачата на Орфей – да покаже на малки групи от хора възможността за изгряването на това вътрешно слънце. Можем да наречем Орфей акушерът на философията. Така траките като нация са подготвяли гръцката култура чрез своите музикални традиции, чрез своите песни, чрез своите мистерии. Това е било много важна задача, свързана с Орфей. Има спорове по това дали той е бил историческа личност. Аз мисля, че е бил историческа личност и че е живял около 1250 години преди Христа. Според гръцката традиция той бил роден близо до Олимп, сега това е Гърция, но по онова време там са живели траки до момента в който са били изгласани от македонците и емигрирали в друга част на Северна Гърция. Но там, на север от Олимп е било мястото, където Орфей установил своето светилище. Той е работел и по цяла Тракия, създавайки групи и помагайки им да развият новото логическо мислене. Това е всъщност ясният разум, при който мисълта не е повлияна от емоциите. В музиката на траките виждам точно това. Смятам още, че Орфей е развил култови и свещени танци, които са носели подобно преживяване. Това не са дивите танци на вакханките, достигащи до изстъпление, характерни за дионисиевия култ, а хармонични танци свързани повече с Аполон. Аполон е не само гръцки бог на слънцето, но и много важен слънчев ангел, който е работел по цяла Европа за да подготви развитието на индивидуалното съзнание чрез музика – музика, която помага на хората да развият ясно мислене. Такъв е фундаменталният принос на траките за развитието на европейската култура. **Тракийската култура е подготвила чрез музика нашия съвременен начин на разбиране на света.**

Всичко, станало в миналото, е част от историческия процес. А всяко човешко същество в своето развитие повтаря цялостния исторически процес, всичките му периоди като започва от самото начало. По тази причина всеки човек трябва да премине през това което наричам „тракийска трансформация на съзнанието“, да хармонизира емоционалната си сфера и сетивните си възприятия и да развие своето ясното логично мислене.

Това тракийско наследство – връзката с музиката, танца и пее-нето – е част от българския национален характер. Това е може би една от причините Петър Дънов да въведе Паневритмията и прекрасните си песни в своето духовно учение. Не мога да си представя един друг основател на духовна школа – Рудолф Щайнер, един много сериозен австрийски философ, аз не мога да си го представя да танцува, да се качва по планините или да композира прекрасни песни. Това е невъзможно, това е трябвало да дойде от България – един танцуващ, свирещ и пеещ духовен учител.

Това беше първата част от моя анализ, посветена на ролята на Орфей. Сега искам да премина към богомилите. Богомилството – една много дълбока форма на езотерично християнство – е най-типичният белег на българското национално съзнание през средновековието. Развитието на богомилството показва особена връзка на българския национален дух с импулсите на християнството, и новото самопознание на българската нация като християнска нация.

Българите дошли от изток в днешна България през седми век, и през девети век приели християнството. Българският национален дух, който е водел своята нация, се свързал с траките – една много по-голяма нация. Националният дух на траките се отдръпнал и възприел друга мисия. А националният дух на българите се разпрострял върху тракийската територия и обединил живеещите тук траки и славяни в една нова нация, наречена българска. Така че, три различни нации формирали една, намираща се под влиянието на един християнски национален дух. Така се създаде българската нация каквато я виждаме сега.

Какво е същественото в християнизиранието на българската нация? В християнството виждам два важни промени в сравнение с по-старите духовни форми. Първият нов елемент е, че Христос е донесъл възможността да се обединят нисшата и висшата части на човека, тоест егото и висшият Аз. По този начин ни е дадена възможност да трансформираме силите на нашето его. Водачът в този процес е Христос. Следователно с идването на християнството е

станал възможен новият етап в развитието на човешката индивидуалност

В миналото нисшето човешко естество е било подтискано в окултните школи. Този начин на подтискане на нисшето у човека се практикува все още в много духовни учения, например ученията които идват от Азия. Така обаче нямаме възможност да трансформираме нисшите сили у себе си във висши. А именно това Христос е направил възможно за човечеството. Езотеричното християнство е духовна практика, при която ние се вглеждаме в себе си за да видим своите недостатъци и да ги трансформираме.

Вторият нов елемент в християнството е идеята за Второто сътворение. Свети Павел говори за Първото и Второто сътворение. Първото сътворение е светът, който е сътворен от Бог-Отец можем да добавим и Богът – Майка. Този стар свят вече се дезинтегрира. Сега е необходимо ново сътворение. Това е, което сега носи Христос – Ново небе и Нова земя. Те могат да бъдат сътворени само с помощта на човешките същества, развили у себе си силата на любовта. Тя е всъщност основният трансформатор на сътворението. Любовта у човека е творецът на Новото небе и земя. Това вече не е светът на Бог-Отец, това вече е светът на Сина, на Христос.

Тази е другата основна разлика между традиционните духовни практики и християнските духовни практики. Традиционните духовни практики се стремят да преживеят Сътворението на Бог-Отец. Те се стремят да преживеят космическото единство с него, например в суфи-танците. Има обаче и друг вид преживяване. **То е християнското преживяване на Второто сътворение, в което ние вече не търсим единение с космоса като цяло, но търсим единство чрез обединение с другите хора по такъв начин, че да създадем истински общности на братство и любов. Това е, което носи следващата славянска култура на Водолея. Не космическото съзнание както се е разбирало в миналото, но всемирното братство на цялото човечество, в което всеки индивид ще бъде напълно съзнателна единица.**

При някои духовни практики на Ню ейдж – културата хората преживяват щастие (ако използваш наркотици, това е дори много лесно), чувстват се като братя и сестри, но те не могат да останат такива в нормалния си ежедневен живот. Докато процесът на истинското трансформиране на нашите недостатъци в положителни качества е много труден. И точно това е истинската духовна работа. Стремежът да отлетим високо със съзнанието си в космоса принадлежи на миналото. Въпрос на съвременността е да се обърнем

към собствените си недостатъци и да се свържем с другарите си в истински жизнени ситуации, в които ние трябва да разрешаваме всички проблеми съвместно с тях. Това е истинската духовна работа и социална дейност. С тази християнска духовност е свързана много дълбоко българската нация, което можем да видим както при богомилското учение, така и в учението на Петър Дънов.

Богомилството е един изключителен феномен в европейската история. Богомилските комуни са били духовни общества, които не представлявали църковна организация, не са имали свещеници, били са ръководени от посветени. Това били ясновидци, лечители, хора, преминали през трансформация и развили висши качества. Те са проповядвали, организирали са живота в общините, лекували са болните. **Богомилските посветени са показали задачата на България – трансформацията на злото у човека и изграждането на нов тип човешки общности с помощта на силата на любовта.** Качествата, които богомилски посветени като Боян Магът и поп Богомил са развили в миналото, в бъдеще трябва да бъдат развити от всеки българин. Тези нови българи, посветени българи, тогава ще бъдат способни да изпълнят **духовната задача на България.**

Тази задача е била възприета в България през X и XI век с голям ентузиазъм. Хиляди българи тогава са станали богомили. Това не значи, че всички те са станали посветени. Имало е само няколко хиляди богомилски посветени в цяла Европа. Но много хиляди българи са преминали през духовните училища на богомилските учители. В следващия си живот тези ученици на духовните богомилски училища са се въплътили навсякъде в Европа и в целия свят. Така че навсякъде по света сега можем да срещнем хора, които в миналия си живот са били български богомили. Те пренасят в бъдещето българската мисия където и да живеят по света.

Есенцията на богомилския живот се е състояла в създаването на нови социални форми: нов начин на християнски живот, на устройство на селища, на семеен живот, нов начин да се помогне на престъпниците например. Престъпниците са били добре дошли в богомилските общности, те са били интегрирани и превъзпитавани.

Богомилите посветени са разбирали, че болестите са резултат на отрицателни чувства. Така че, част от тяхната духовна мисия била да покажат пътищата за изцеление. Навсякъде в България от древността са били широко прилагани духовни и лечителски практики – не само по времето на богомилите, също и по времето

на траките. Тук от хилядолетия са известни знанията за лечебните свойства на билките и на водата, на слънчевата светлина.

Това е било и е част от националната мисия – да се разпространят тези лечителски методи. **Така че България е страна на изцелението.** Засега индустриалният живот тук е на толкова ниско ниво, че екологията и способностите на природата да лекува все още са добре запазени. България може да стане духовният санаториум на Европа. Областта на Седемте Рилски езера е прекрасен пример за това, за подобен **санаториум**. Но не само Рила, цялата страна е пълна с такива места.

Ако погледнете на страната си по този начин, смятам че това ще допринесе да се развие новото съзнание за истинската духовната мисия на България. Не да се възприеме американският начин на живот който обожествява егото, но да се работи за второто сътворение. И да се работи за практикуване на трансформацията на човешкото същество, която е започнала с богомилите.

Богомилите са били преследвани и изгонени – много от тях са достигнали до Франция. Досега във френският език е запазен един много хубав израз: „бон булгаре“ – „добър българин“, което означава много добър и благороден, но много беден човек. Това не трябва да предизвиква съжаление, то е израз за похвала, един израз да се отбележи доброто сърце на един честен, прост селянин с добро сърце. Това е запазил геният на френският език като спомен от катарите. Те също са били такива „bons Vulgares“, – „добри българи“, показващи новия християнски начин на живот.

Така че нещо съществено от българския начин на живот е било разпространено в Европа. В България почти не останали богомили. Но техните традиции се вкоренили дълбоко в земята, в паметта на ландшафта, били са запазени в песните и в музиката, и в танците на богомилите. Всички неща които Орфей развил, са били повторени от богомилите по нов начин. Богомилите са имали прекрасни песни, внасящи мир и хармония в човешкото сърце. Те са имали танци, които са създавали чувство на общност. Те са създали музикални традиции, запазили се до времето на Петър Дънов.

При Петър Дънов виждаме нов израз на всичко това, на българската духовна мисия. Така че, духовните практики от школите на Орфей и на богомилите се завърнали, но вече по нов начин. Петър Дънов не е създал школа за избраници. Неговата школа е била отворена за всички; не само за българите, а за целия свят. Това е един нов начин, при който Учителят кани учениците и всеки е добре дошъл. В миналото е било по друг начин, учителите са правели

подбор. Поставяли са учениците си под строго наблюдение. Учителите са държали под строг контрол нисшето естество на своите ученици.

Учението на Бялото братство е различно. Всичко онова, които в миналото духовният учител е трябвало да прави за нас, сега ние трябва да вършим сами за себе си. Учителят ни помага, той ни дава упражнения. Ученикът трябва да ги изпълнява и е отговорен за собствения си духовен прогрес. Петър Дънов е дал множество упражнения, позволяващи на хората да погледнат на себе си по нов начин и да трансформират недостатъците си. Те помагат на хората да стават по-осъзнати за самите себе си, което е нова стъпка в развитието на човешката душа. След като сме развили логическото мислене (по времето на Орфей), ние можем да направим следващата стъпка, да развием пълното самоосъзнаване. Така ще станем напълно осъзнати за онова което става в нас, с нас, около нас. Това включва осъзнаването на сянката ни, така нареченият двойник, чиито сили могат да бъдат трансформирани в добри сили. И по този начин ние самите ставаме посветени. Един път на самопосвещение. Това е един труден път. Има много алтернативи, най-разнообразни. Но те не водят до постигане на индивидуалната човешка мисия и националната мисия. **Да бъдеш носител на мисията на България, това е един много труден процес.** Но е дадена помощ чрез лекциите на Петър Дънов, чрез упражненията, които той дава, и чрез Паневритмията. А останалото ние трябва да направим сами. В неговите лекции и упражнения, и в Паневритмията има толкова дълбоко духовно съдържание, че то може да осъществи вътрешната трансформация, ако ги практикуваме сериозно.

Да вземем като пример Паневритмията. На пръв поглед може да кажете, че това са чудесни гимнастически упражнения. Това е прекрасно за човешкото тяло. Но на второ ниво тя възобновява жизнените сили в нас, цялото ни етерно тяло се хармонизира. Петър Дънов казва, че Паневритмията е духовна наука за движенията, всяко движение в нея има вътрешен смисъл и оказва специфичен ефект. Трябва да знаем неговото въздействие. Дали движението е с лява ръка, или с дясна ръка, дали е с горната или долна част на тялото, това има особен ефект върху потоците на жизнените сили в нашето тяло. **Така че не можеш да играеш Паневритмия със спящо съзнание.** Трябва да си буден за това, което правиш. Защото ако движенията които правиш са погрешни, те дори могат да навредят на здравето ти. Но ако ги изпълняваш правилно и осъзнато, те ще имат оздравителен ефект. Има много примери за изцеление чрез

Паневритмия. Това е изцеление чрез възстановяване на жизнените сили. По време на Паневритмията съзнанието не трябва да пребивава в състояние на екстаз, което става при някои източни танци. Тук е обратното. Ти не се загубваш в космическата хармония, но вървиш навътре към себе си и твоето вътрешно пространство става все по-голямо и светло, и твоето индивидуално съзнание напълно се пробужда. Това е състояние, което ние можем да преживеем постепенно, стъпка по стъпка.

На трето ниво стигаме до душата, която преживява радост. Така че дотук имаме физическо ниво, етерно ниво и душевно ниво на Паневритмия. Песните, музиката и настроението на цялата група създават това чувство на радост. Това пробуждане на душата и посрещане на силите на духа в душата, е нещо много специално в цялото пространство на свещения танц. Доколкото знам Паневритмията е единствения свещен танц, който може да направи възможна срещата със собствената си душа. Срещата със светлата част на нашата душа може да трансформира тъмната ѝ част. **Това е според мен тайната на лечебният ефект на Паневритмията.**

Накрая, четвъртото ниво: преживяването на един социален организъм. Защото кръгът на танцуващите е една човешка общност, като един малък образец на малко човешко общество, създаващо нова групова душа върху основата на пробудените човешки души. Следователно танцувайки Паневритмия, ние пътуваме към следващата човешка култура.

Новите общности на бъдещето се създават от танцуващи хора. Това е нещо, което човечеството може да разбере. Виждам, че **българите могат да бъдат учители в тази област на другите. Тази духовна българска традиция трябва да стане известна в Европа.** Това вече се извършва.

В същото време, както казах в началото, други сили нахлуват в България – силите на американизацията, които създават една Европа, в която не остава пространство за духовност. Всички европейски нации имат задачата да отстояват своите духовни традиции. От всички европейски нации България има най-старата духовна традиция. **Така че бъдете бдителни за вашето духовно наследство и го защитавайте!**

Ако трябва да обобща мнението си за значението на българската духовност за бъдещето на европейската култура, бих могъл да кажа, че духовността, проявила се в школите на Орфей, на богомилите и на Бялото братство (основана от Петър Дънов), е насочена към осъществяване на идващата Славянска култура. /Бел. ред.:

Култура на сърцето, нямаща нищо общо с панслависткия модел./ Най-важните елементи на тази духовност са учението за трансформацията на човека и образуването на нови общества, в които любовта ще бъде обединяващият фактор между хората.

Същественото качество на това духовно течение е установяването на хармонията – в човешката душа, между хората – в техните общности, между човека и природата. Тези отношения на хармония са следствие от съзнателната връзка на човека с духовния свят и намират израз в музиката, песните, танца, взаимопомощта и лечението.

Процесът на американизация е заплаха за духовното бъдеще на Европа и на целия свят. За да бъдат преодоляни неговите негативните последици, духовните традиции на Западна и Източна Европа, развити в езотеричните християнски школи, трябва да работят в единство като представители на универсалната мисия на Христос за обединение на човечеството.

Духовността, идваща от България, е работила за формиране на гръцката култура (школата на Орфей), за формиране на свободното християнство в Европа (богомилите) и от 1900 година е започнала да работи за проявлението на съвременната духовност (школата на Бялото братство). Бъдещето на Европейската култура трябва да бъде защитено и се нуждае от **хармонизиращия принос на народа на Петър Дънов**.

От организаторите:

Можем само да благодарим на Хари Салман. Такова пространно изложение. Вероятно вие виждате, че без Европа като такива като него, няма да можем да минем. Идва от Европа представител като него и ни казва направо ясно и точно: Трябва да охраняваме нашата духовна традиция, тъй като носим най-старата духовна школа. Действително има нужда да се помисли за издаването на подобен род лекции и книги, тъй като българите имат нужда някой отвън да им го каже. Аз от българин подобна лекция не съм слушал.

А сега ако имате въпроси!

Въпрос: *Искам да задам един актуален въпрос.*

Очевидно е, че лечението на проблемите не може да се търси със стари рецепти от минали векове. Трябва синтез – синтез между духовното и съвременното, между материалистичното и мистичното. Как виждат западните модерни философи в Холандия, излизането от това комерсиално общество? Защото в момента

на запад, а и вече ние тук в България, осезателно го чувстваме. Животът се превръща в едно брутално състезание по печелене на пари. Хората са отворени от този живот. Как виждате да се излезе от това положение, какви модерни форми предлагате?

Отговор: Много хора в Западна Европа дори не знаят, колко е брутален този процес на социални промени в Източна Европа. Това, което става през последните 14 години в Източна Европа е много по-интензивно и брутално от онова, което сме изживявали през последните 50 години в Западна Европа. Виждам два вида развитие като перспективи за Европа и света, които се отнасят също и за Източна Европа. Третата перспектива трябва да дойде от самата Източна Европа.

Първата перспектива е битката за социалния характер на Европейския съюз. Европейският съюз беше създаден за да установи мир между Германия и Франция. Сега вече има мир в Западна Европа, има много високо ниво на социален мир. Беше развито социално съзнание, което да защити незащитните в нашата част на света. Но те са милиони. Сега има дискусия в Европа, до каква степен желаем да помогнем на незащитните хора в Източна Европа. В последните десет години идеологията на неолиберализма, която гласи, че всеки трябва да се бори за собствения си интерес, се засили много. Тази идеология идва от Съединените Щати. Съпротивата към неолиберализма е все по-слаба и така Европейският съюз постепенно става част от Американската глобална икономика.

Но има и втора перспектива: Това е едно движение, което започна преди четири години, и бе наречено в началото антиглобалистко движение. Неговата поява беше означена чрез демонстрациите по време на срещите на световните лидери в Сиатъл, Давос, Прага и др. Но всъщност това не е антиглобалистко движение, това е движение за нов вид глобализация, която би била в интерес на цялото човечество. Така че имаме глобализация на елита от една страна, и глобализация в полза на всички от друга страна. В Порто Алегро (Бразилия) три пъти имаше Световен социален форум, на който видяхме формирането на глобално съзнание, тоест на „духовно съзнание за глобализъм“. Това което Петър Дънов казва за Новата култура – наречена „славянска“ (бел. ред. – Култура на сърцето), на братството, има общи черти с това движение. Не само в една част на света, във всички страни има подготвени за тази идея хора. Това според мен е също част от съвременната духовност – грижата за състоянието на всички хора и защитата на техните интереси.

Сега например голям проблем в Световната търговска организация, е че бизнес-компаниите искат достъп до обществения сектор. Всъщност те искат да превземат този сектор. Те представляват частния сектор на глобалния капитализъм. Съществува обаче общественият сектор, който се грижи за обществените интереси: здраве, образование, обществен транспорт, електричество, водоснабдяване... Всичко това е в ръцете на обществените организации. Но сега идва един диктат от страна на Световната търговска организация. Частните бизнес компании ще могат да вземат в ръцете си части от обществения сектор. Така че навсякъде ще има частни организации, които да се грижат за здравето, образованието, за водата. Те естествено ще търсят в това своята печалба. Така че всички обществени услуги ще станат много скъпи и качествените услуги ще са достъпни само за елита. Такава приватизация на обществените услуги вече е започнала в България. Все повече и повече ще намаляват възможностите на бедните да се ползват от услугите на обществения сектор. Те трябва да се погрижат за себе.

Например частни компании искат да изкупят водните източници на всички страни. Това трябва да бъде предотвратено. Това е част от програмата на движението за духовна глобализация. Така че проблемите на Източна Европа не могат да бъдат решени само от европейците, а са проблем на глобалното съзнание.

И сега идва най-важното – това е третата перспектива: **какво правят самите българи! Не само да говорим и да мислим, а какво правим!** Например могат да се създадат групи и организации, които да защитават общите интереси.

В противен случай общите интереси просто ще бъдат оставени настрана. **Силите, работещи за тази модернизация, не се интересуват от съдбата на народите. Те се стараят да създадат надпревара между хората от всички страни, вместо да създадат ситуация при която хората да си помагат едни на други.** Сега нациите и индивидите са противопоставени помежду си.. Ето това е пълно отричане на българската мисия и това може да направи невъзможно настъпването на бъдещата славянска култура. **Ако една нация, която работи за Новата култура, трябва да се противопостави на всичко това, на всички тези разрушителни сили, това е нацията на Петър Дънов.**

Реплика от публиката:

Всъщност това е една забележка: според сегашната адми-

нистрация, в правителствената политика на президента Буш, всички духовни движения, които се борят за делото на духовната глобализация, се разглеждат като потенциални терористи.

Въпрос: *Как според вас западният свят ще възприеме Новата култура?*

Отговор: Има много силна тенденция в Съединените щати, да се създаде духовен модел, който да замени славянската култура на сърцето, тоест да се създаде алтернативна Шеста култура в Калифорния, наречена Ню Ейдж култура. Това е наистина една голяма илюзия. Още е прекалено рано за американска духовна визия за света. В Ню Ейдж културата намираме хора, които говорят за духовността на Епохата на Водолея, за братство и любов, но този идеал не е реализиран в практиката на ежедневието. В техните духовни учения няма място за славянските народи и за дълбоките християнски импулси, които са живи у тях. Макар че със сигурност от мислителите и групите на Новата епоха идват много оригинални идеи и ценни духовни практики.

Въпрос: *Тоест, те заемат пространството в духовния живот, така ли?*

Отговор: Много групи на Ню Ейдж наводняват европейските духовни центрове. Те изместват духовните традиции на Европа. Последните не са достатъчно гъвкави и разумни в представянето на самите себе си. Те нямат усещане за бизнес, маркетинг и формулиране на духовните нужди. Докато в Америка има процъфтяващ духовен бизнес. Там всичко това е много мощно развито. Аз познавам много добре какво е състоянието на антропософите. Те са просто безпомощни пред лицето на тези мощни американски духовни групи.

Има обаче и много мощни източни духовни групи, които могат да покажат стойността на своята духовност, това са опитности от хилядолетия, понякога отиващи назад в Атлантида, опит, който е много важен. Но тази духовност принадлежи на миналото. Моето усещане е, че сега е времето за европейската духовна традиция, която работи за да се проявят импулсите на любовта, идващи от Христос. Колкото до американските духовни стремежи, то нека те да изчакат още две хиляди години, когато ще дойде и тяхното време в седмата култура.

Въпрос: *Дали ще изчакат обаче две хиляди години? Но като*

че ли трябва да повторим: Нацията на Петър Дънов е единствената, която може да спре това, има шанс да постигне някакъв успех за да спре тази инвазия.

Какво бихте казали за общината на Виссарион, тя е може би също една алтернатива, познавате ли я?

Отговор: Имам известна информация. Това е със сигурност един интересен социален и духовен експеримент, базиран върху руската социална традиция, при който руснаците, самите те, ще трябва да намерят практически път за славянската култура на бъдещето.. Петър Дънов казва, че вдъхновението за славянската култура ще дойде от България, но това съвсем не означава, че останалите славянски страни трябва да стоят. Те трябва да си вършат своята работа. Може би общината на Виссарион е един много интересен пример. Толкова много хора се събират там и се стараят да открият нов, християнски начин на живот. Това за мен е положителен път на развитие и е добре да има много такива общности в Русия.

Може би трябва да попитаме, дали е възможно да разпространим неговата лекция в бъдещото народно събрание.

Ръкопляскания.

ПРИТУРКА ОТ ИЗДАТЕЛЯ

БЪЛГАРИН И ИЗРАИЛ*

**МИСИЯ НА ПО-ГОЛЕМИЯ ОТ ДВАМАТА БРАТЯ ИЛИ
СМЕКЧАВАЩИЯ СЪДБАТА НА НАРОДИТЕ СЦЕНАРИЙ**

***ЧРЕЗ БЪЛГАРИТЕ
МОЖЕ ДА СЕ СМЕКЧИ СЪДБАТА НА НАРОДИТЕ***

Древните исторически корени на българите, „благите“ българи и „воюващите“ българи от една страна, и корените на хазарите от друга страна. Древните корени на еврейския народ – юдеи и евреи, „ешкенази“ и „сафарди“. „Ешкенази“ – резултат на възприемането на юдейската вяра от хазарите. Връзката хазари и прабългари! Под тези взаимоотношения между хазари и прабългари седят като корени още по древните корени от Тракия, тракийските благи българи, явяващи се съседи на Древен Египет, приемници на познанието на древната Атлантида. Четиринадесетата династия и еврейския фараон – познанието за тях е най-доброто разрешение за изхода на Близкоизточния проблем и ликвидиране болните амбиции за владичество на шепа „посветени“. Когато се внесе светлина в исторически план, тогава и проблемите отпадат.

**ОТ РАЗРЕШАВАНЕТО НА БЛИЗКОИЗТОЧНИЯ ПРОБЛЕМ
ЗАВИСИ МИРА НА ПЛАНЕТАТА – ТЕРОРИЗЪМ, АТЕНТАТИ И
ПРОЧИЕ**

**ОТ ИЗЯСНЯВАНЕТО НА ПРОБЛЕМА ЗА ОБЕТОВАНАТА
ЗЕМЯ ЗАВИСИ БЪДЕЩЕТО НА ЧОВЕЧЕСТВОТО**

**БОРБАТА С ТЕРОРИЗМА Е ПАЛЕАТИВНО СРЕДСТВО И
САМО ЗАДЪЛБОЧАВА ПРОБЛЕМА – КОРЕНИТЕ НА ТЕРОРИ-
ЗМА СЕ КРИЯТ ТАМ КЪДЕТО СА КОРЕНИТЕ НА ПОДПАЛВАЧИ-
ТЕ НА ПЪРВАТА СВЕТОВНА ВОЙНА, РЕСПЕКТИВНО ВРЕМЕ-
ТО НА ПОДГОТОВКАТА НА СЪЗДАВАНЕТО НА ДЪРЖАВАТА
ИЗРАЕЛ – за повече информация вижте прочутата книга на Дъглас
Рид „Спорът за Цион“ („The Controversy of Zion“, Douglas Reed).**

* Заглавието е производно на заглавието „Израил и Българин“, беседа на Учителя, Беинса Дуно.

БЛИЗКОИЗТОЧНИЯТ ПРОБЛЕМ И БЪЛГАРИТЕ – ВРЕМЕ ЗА ОСВЕТЛЯВАНЕ

Човечеството се събужда, чрез страдания, за жалост! **Българите също се събуждат чрез трънливия път на страданията.**

България е невралгична точка за решаване на някои проблеми свързани със сегашната цивилизация. Генетичният фонд тук в тази страна е уникален. Българите наистина са като опитен полигон за новите методи, с които ще се закърми новото човечество.

Новото човечество ще бъде новата формация, която трябва да смени изчерпаната досегашна форма на старото човечество.

България е очевидно в челния отряд на бъдещата конструкция за новото човечество. Българите са били и ще бъдат свързани с преноса на генетичния фонд.

От Атлантида към Древен Египет и Тракия, благите българи, после древните българи, техните империи, Кубрат, после богомилите, тихите българи, после идва тука Беинса Дуно, огромен дух с ранг в преустройството по пътя към следващата раса.

Новото човечество, как ще се оформи то – с много или малко страдания, това зависи от българите!

Но в паралел с тях, се намира и съдбата на един друг народ – еврейския народ.

Еврейството, днес, какво е това! Ционизмът, юдаизмът, холокоста, държавата Израел, равините, банките, пословичната стопанственост и отношение към парите!

Всъщност от къде идват евреите? Каква е връзката им с хазарите! И оттам – каква е връзката им с българите, та нали хазарите и древните българи са били съседни. Най-древната история е очевидно тази свързана с траките и прабългарите. А да се пише сега някаква нова история, в полза на поредното първенство, вече е късно. Еврейският народ – истинския, този с положителните качества от „Списъка на Шиндлер“, да, той има своето право. Колко евреи наистина сега нямат нищо общо с престъпленията на „хитреците майстори“ – които наистина превърнаха Холокоста в дойна крава за своите богатства. Добре е да се знае, че това, което е от Бога, еврейско или българско, англосаксонско или немско, все едно какво е по националност, стига да е от Бога, само то ще остане!

На човечеството повече не му трябва богоизбрани народи. Но всеки народ трябва да познава своята истинска история. И да знае, защо Господ го е поставил да измине точно този път.

Защо е бил толкова трънлив пътя на еврейския народ, защо се е стигнало дотука, не трябва ли най-сетне човечеството да спре тази глупост с Израелския – блискоизточен проблем!

Наистина, този който не е запознат с юдейския въпрос, няма право да говори за бъдещето на човечеството. Как да се реши главния проблем в сегашната изкуствено създадена държава Израел!

Какво казва Апостола: Една бъдеща държава, в която българи, евреи, турци, арменци, и цигани ще станат братя.

Но само когато застанат еднакво под купола, тоест под покрива на Всевишния. И когато прочетат 91 псалом!

А сега една подсказка за съседното коляно, това на юдейството. И нека всички мъдри евреи я прочетат и да знаят, че Създателят е опитвал и опитва, да намали мъката на този техния еврейския народ. И от мъдростта на малкото мъдри евреи – равини и прочие, ще зависят бъдещите събития. Това е един откъс от една книга свързана с дейността на мъдрият духовен авторитет, живял в България от 1864 до 1944 година Беинса Дуно, известен с името Петър Дънов.

Откъсът ще бъде публикуван скоро. Това е откъс от една книга на име „Полет към Светлината“. Ето все пак едно късче от него!

„Добре, каж ми Мойсей, какво ще направите с онези народи, които ще победите? – Какво ли, – отговори Мойсей, – Онова, което правят всички с победените народи, ще ги поразим с острието на нашия меч. – Защо? – Защото трябва да владеем тяхната земя. – А не си ли помислил, че и тези народи са мои деца и че те също имат право на живот. Като чу тези думи, Мойсей се слиса.

*- Прости, Господи! – каза той. – Ти каза, че обещаната от Тебе земя не е Ханаан. А къде е тя тогава! Къде трябва да я търсим? – Мойсей, Мойсей! Четиридесет години вече те водя из нея заедно с твоя народ и още ли не си разбрал къде е тя! – Как, няма това е пустинята? Пустинята! Нима пустинята е обещаната от теб земя! – Да, пустинята е обещаната от мен земя. – Но, как така Господи, нали ти си Този, който е обещал на моите прадеди земя земя, в която ще тече масло и мед! – Да, обещал съм, но тя ще стане такава, когато я превърнете в цъфтяща градина! **А в Ханаан не трябва да отивате, там живеят тридесет и един народа.** Тук в пустинята вие ще изградите онзи рай, който в началото на времената, създадохме за вас, ние синовете на Небето.“*

Изводът е само един, българският народ, еврейският народ, египетският народ, не са случайни народи. А всъщност, къде са българите в историята! Има ли ги, или ги няма. Говорят, че те все са в сянката на някого! Има ги, има ги! Благите българи са били в паралел на

развитието на гореописаната сцена в откъса. Наистина, ако Мойсей бе постъпил правилно, той би спестил страданията на египтяните. А и после, **ако той бе правилно изпълнил Волята на Бога, и избрал пустинята, вместо Ханаанската обетована земя, толкова много страдания биха могли да се спестят на сегашното човечество.**

Късно ли е вече за проумяването на тази истина, че понякога една група от хора, или един народ, може да спести страданията на друг народ. Еврейският народ воден от Мойсей, можеше да направи така, че човечеството да не затъне в този невероятен „тупик“ – водовъртеж на Близкия Изток. И даже и по нататък, да не се стига до ужасното разпятие на Спасителя, което още повече утежни съдбата на Из-раел, тоест Яков.

В паралел на този сценарий, е имало и сценарий според който, благите българи също са действали, после буйните българи, а най-после и тихите българи. Един свършено нов сценарий, който е опитван в ръцете на Създателя да смекчи страданията на цялото човечество.

Българите сега, могат да допринесат много за намаляване страданията на цялото човечество. Само като осъзнаят своята огромна мисия, като съзвучие на три подколена в голямото коляно на благарите – три поредни изяви като благи, буйни и тихи.

Да съчетават, да балансират, да координират, да изпълняват ролята на пресечна точка между разума и сърцето, между славянството – култура на сърцето и европейската англосаксонска култура на развитие на съзнанието.

Съдбата на еврейския народ сега лежи в изпълнението на мисията на благарите. И така Великият Бог е предвидил още една възможност за смекчаване мъката на едни възможни събития за преход от Старото към Новото.

А може преходът да стане спокойно и с осъзнаване на неизбежността. Чрез мъдрост!

Без кръвопролития и страдания, без наводнения и пожари, без земетръси и мъка!

Да, това е напълно възможно! Пред човечеството има все още шанс за осъзнаване!

Разбуждането тече! Хората осъзнават новото, което чука и ги кани да го срещнат.

Спасителният сценарий за човечеството сега ще се развива чрез мисията на българите! **Един път**, благите българи, Орфей, **втори път**, ранохристиянизираните Кубратови българи, хунобългаринът Атила, завоевател и обединител, отхвърлящ разюзданата римска империя, **трети път** – богомилите, спасяващи Европа от лицемери-

ето на криворазбраното християнство, **четвърти път**, когато идва Беинса Дуно и обяснява с 7000 лекции и беседи, че практиката на Учението на Христа е новото учение, а не църковността и попщината. **Пети път**, когато българите са отново генетичният носител на спасението на Европа от Натовщина и криворазбрано Европейско съюзническо обединяване. Европейският съюз без българите е невъзможен. Той ще се саморазруши в основите си. Българите могат да култивират Европа. Европа не е нужна на българите, а българите са й нужни за нейното съживяване и оцеляване.

ЧЕТИРИНАДЕСЕТАТА ДИНАСТИЯ И ЕВРЕЙСКИЯ ФАРАОН

В този откъс от тази книга, свързана с Беинса Дуно по неведоми пътища, има заложено толкова много за разгадаване причините, довели до създаване на втория необходим сценарий. С египтяните не се е получило, жреците били завзели властта, тогава от тях са се отделили евреите като възможност за бъдещия човешки прогрес. Но, уви, Мойсей, колкото и мъдър да е бил, е допуснал неминуемите грешки. Ето защо Великият Отец предвидил и Втория сценарий, с благите българи, с непримиримите българи и накрая с тихите българи – богомилите, и така с тях, се е корегирал и балансира Първия сценарий – официално познат в историята. Без корекциите от страна на Втория сценарий, Европа не би била днешната. А и в бъдеще, нейното преустройство е функция на изпълнението на този Втори сценарий. А ако той не проработи, поради неизпълнение мисията на българите, ще има мъка и страдания. И отново нещо пак ще се появи, като коректор, което ще даде възможност за развитие на човечеството.

Благодарение разбирането на съдържанието вътре в тази брошура, с малко повече усилия от страна на водачите на еврейския народ сега, може да се създаде Омиротворение в най-напрегнатия район на планетата. България има своето специално място в този омиротворителен процес. Заставането на България на страната на стария световен ред, тоест при воюващите в Ирак, заедно с Буш, е грубо престъпление и погазване повелите на Великия Отец за българите като народ.

**Израелският конфликт трябва да се реши, друг път няма!
При това разрешение, всеки трябва да си свърши работата.**

Този конфликт може да се реши само с мъдрост, както и с отстъпки от направените погрешки.

Стефан Калайджиев